

Sytuacja w Libanie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie sytuacji w Libanie

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Bliskiego Wschodu, w szczególności rezolucję z dnia 16 stycznia 2003 r. w sprawie zawarcia układu o stowarzyszeniu z Republiką Libańską¹, z dnia 10 marca 2005 r. w sprawie sytuacji w Libanie², z dnia 7 września 2006 r. w sprawie sytuacji na Bliskim Wschodzie³ i z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie Bliskiego Wschodu⁴ oraz swoje stanowisko z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie przyznania Libanowi wspólnotowej pomocy makrofinansowej⁵,
 - uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1559 (2004), 1636 (2005), 1680 (2006), 1701 (2006) oraz 1757 (2007),
 - uwzględniając Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Libańską z drugiej strony⁶ (Umowa stowarzyszeniowa),
 - uwzględniając decyzję Rady 2007/860/WE z dnia 10 grudnia 2007 r. w sprawie przyznania Libanowi wspólnotowej pomocy makrofinansowej⁷,
 - uwzględniając oświadczenie Wysokiego Przedstawiciela UE Javiera Solany z dnia 16 maja 2008 r. w sprawie sytuacji w Libanie;
 - uwzględniając oświadczenie prezydencji w imieniu Unii Europejskiej z dnia 14 marca 2008 r. w sprawie Bliskiego Wschodu,
 - uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. w najwyższym stopniu zaniepokojony nasileniem przemocy w Libanie i głęboko przejęty sytuacją instytucjonalną powstałą w Libanie po nieudanych wyborach prezydenckich,
- B. mając na uwadze, że ostatnie brutalne starcia pomiędzy Hezbollahem a innymi bojówkami w Bejrucie oraz w innych częściach Libanu, będące następstwem decyzji podjętych przez rząd Libanu w dniu 6 maja 2008 r., a także akty przemocy, do których doszło po zwolnieniu generała odpowiedzialnego za bezpieczeństwo portu lotniczego, oraz zakaz wydany na systemy komunikacji Hezbollahu spowodowały śmierć dziesiątek oraz obrażenia setek

¹ Dz.U. C 38 E z 12.2.2004, s. 307.

² Dz.U. C 320 E z 15.12.2005, s. 257.

³ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, s. 236.

⁴ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0350.

⁵ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0550.

⁶ Dz.U. L 143 z 30.5.2006, s. 2.

⁷ Dz.U. L 337 z 21.12.2007, s. 111.

obywateli,

- C. mając na uwadze, że rząd libański, zmierzając do zakończenia walk, uchylił decyzje, które doprowadziły do aktów przemocy, i zobowiązał armię libańską do rozwiązania kryzysu,
- D. mając na uwadze, że parlament libański nie spełniał swojej roli konstytucyjnej nawet przed listopadem 2007 r., kiedy zakończyła się kadencja prezydenta Republiki Libańskiej, oraz mając na uwadze, że kraj znajduje się w stanie rozkładu instytucjonalnego, który ma poważne konsekwencje dla demokratycznego funkcjonowania,
- E. mając na uwadze, że Hezbollah jest nie tylko opozycyjną partią polityczną, lecz również ugrupowaniem zbrojnym, które sprawuje kontrolę nad dużą częścią terytorium libańskiego, w tym nad obszarem zamieszkanym przez wspólnoty szyickie,
- F. mając na uwadze, że w oparciu o inicjatywę podjętą przez Ligę Państw Arabskich, strony sporu zawarły w dniu 15 maja 2008 r. porozumienie o natychmiastowym zakończeniu starć zbrojnych, wznowieniu na poziomie krajowym dialogu zasadzającego się na kwestiach dotyczących rządu jedności narodowej oraz nowego prawa wyborczego, a także o powrocie do normalnego życia i przywróceniu sytuacji, jaka panowała przed ostatnimi wydarzeniami,
- G. mając na uwadze, że obecny impas polityczny w Libanie paraliżuje prawidłowe funkcjonowanie tego kraju; mając na uwadze, że ten kryzys polityczny stanowi znaczne zagrożenie dla kruchej stabilności w Libanie oraz w regionie jako całości, mając na uwadze, że stabilny, w pełni suwerenny, zjednoczony i demokratyczny Liban ma podstawowe znaczenie dla stabilności i pokojowego rozwoju całego Bliskiego Wschodu,
- H. mając na uwadze, że Liban to kraj o silnych politycznych, ekonomicznych i kulturalnych powiązaniach z Europą, będący ważnym partnerem Unii Europejskiej na Bliskim Wschodzie; mając na uwadze, że suwerenny i demokratyczny Liban może odegrać kluczową rolę w tworzeniu silnego partnerstwa eurośroziemnomorskiego,
- I. mając na uwadze, że art. 2 Umowy stowarzyszeniowej stanowi, że stosunki pomiędzy stronami, jak również postanowienia porozumienia winny opierać się na poszanowaniu zasad demokratycznych oraz podstawowych praw człowieka, zgodnie z Powszechną Deklaracją Praw Człowieka, która wytycza kierunek ich polityki wewnętrznej i międzynarodowej oraz stanowi podstawowy element tego porozumienia; mając na uwadze, że w ramach stałego dialogu politycznego przewidzianego w układzie Rada Stowarzyszenia może podjąć działania niezbędne dla wsparcia współpracy między Parlamentem Europejskim i parlamentem libańskim,
- J. mając na uwadze, że rezolucja Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1757 (2007) powołuje międzynarodowy trybunał w celu osądzenia sprawców zabójstwa byłego premiera Rafika Haririego oraz innych zabójstw politycznych w Libanie,
- K. mając na uwadze, że przez Libanem stoją poważne wyzwania finansowe i gospodarcze; mając na uwadze, że w dniu 4 stycznia 2007 r. władze Libanu przyjęły kompleksowy program reform społeczno-gospodarczych; mając na uwadze, że Unia Europejska zaoferowała pomoc makrofinansową w wysokości 80 mln EUR mającą na celu wspieranie starań wewnętrznych Libanu na rzecz odbudowy powojennej i trwałego uzdrowienia gospodarki, a tym samym złagodzenie ograniczeń finansowych niepozwalających na wdrożenie rządowego programu gospodarczego,

L. mając na uwadze, że ponad 300 000 uchodźców palestyńskich w dalszym ciągu żyje w Libanie w trudnych warunkach; mając na uwadze, że fala przemocy oraz starcia z armią, które miały miejsce w niektórych palestyńskich obozach uchodźców zaostrzyły sytuację w kraju;

M. mając na uwadze że sprawa integralności farm Szeba wciąż pozostaje nierozwiązana,

1. przyjmuje z zadowoleniem porozumienie zawarte w Dausze w sprawie wyboru Generała Michela Suleimana na prezydenta Republiki Libanu w najbliższych dniach, utworzenia nowego Rządu Jedności Narodowej oraz przyjęcia prawa wyborczego; wzywa strony porozumienia do jego pełnego wdrożenia; podkreśla znaczenie pozytywnej reakcji społeczności międzynarodowej; gratuluje libańskim partiom zawarcia porozumienia, a Państwu Katar i Lidze Państw Arabskich udanych mediacji;
2. podkreśla znaczenie stabilności, suwerenności, niepodległości, jedności oraz integralności terytorialnej Libanu; wskazuje, że stabilność polityczną w Libanie należy budować poprzez przywrócenie atmosfery zaufania między wszystkimi stronami, wyrzeczenie się przemocy i odrzucenie wpływów zewnętrznych;
3. z zadowoleniem przyjmuje pozytywny sposób, w jaki wojsko oraz służby bezpieczeństwa przyczyniły się do zakończenia niedawnych wydarzeń; wzywa wszystkie strony do udzielenia poparcia armii libańskiej, tak żeby mogła w pełni zagwarantować w Libanie państwową działalność, bezpieczeństwo, prawo, porządek, suwerenność i stabilność;
4. w związku z tym uważa, że bezpieczeństwo kraju i wszystkich Libańczyków zależy od złożenia broni przez wszystkie zbrojne ugrupowania, w tym Hezbollah, oraz od kontroli nad bronią przywożoną do Libanu; uważa, że jest kwestią zasadniczą, żeby wszelki import broni do Libanu kierowano wyłącznie do oficjalnej armii libańskiej; ponawia wezwanie, aby rząd libański – we współpracy z Tymczasowymi Siłami Zbrojnymi ONZ w Libanie (UNIFIL) – miał pełną suwerenność oraz sprawował efektywną kontrolę nad granicami oraz terytorium państwa w tym zakresie; w związku z tym wzywa wszystkie strony, żeby zrezygnowały z przemocy, w pełni zaakceptowały zasady demokracji i uznały wszystkie władze państwowe i instytucje pochodzące z demokratycznych wyborów, niezależnie od ich powiązania czy pochodzenia etnicznego, religijnego lub partyjnego;
5. przypomina, że Umowa stowarzyszeniowa przewiduje dialog polityczny między Parlamentem Europejskim i parlamentem libańskim oparty na ustanowieniu politycznej współpracy między dwiema instytucjami;
6. ponownie przypomina znaczenie roli sił UNIFIL; uważa za kwestię kluczową wykonywanie przez rząd Libanu pełnej suwerenności oraz rzeczywistego nadzoru nad granicami oraz terytorium kraju we wszelkich działaniach, które mieszczą się w kompetencji państwa, w sposób gwarantujący bezpieczeństwo kraju oraz jego obywateli;
7. ponownie przypomina wezwanie wszystkich zaangażowanych stron do wsparcia prac międzynarodowego trybunału w celu osądzenia sprawców zabójstwa byłego premiera Rafika Haririego oraz innych zabójstw politycznych w Libanie i wzywa Syrię do ścisłej współpracy z tym trybunałem;
8. wzywa władze libańskie, żeby dołożyły wszelkich starań w celu położenia kresu wszelkiej dyskryminacji uchodźców palestyńskich; ponawia wezwanie, żeby wspólnota

międzynarodowa zwiększyła swoją pomoc, tak żeby osiągnąć trwałe rozwiązanie;

9. wzywa Syrię do powstrzymania się od wszelkiej ingerencji, która może wywrzeć negatywny wpływ na sprawy wewnętrzne Libanu, oraz do odegrania konstruktywnej roli w próbie ustabilizowania kraju; wzywa Iran i Syrię, żeby odgrywały konstruktywną rolę; wzywa wszystkie zaangażowane strony, żeby postępowały zgodnie z rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1559 (2004) i 1701 (2006) w odniesieniu do poszanowania niezależności, suwerenności, bezpieczeństwa i stabilności Libanu, przypominając o zakazie sprzedaży broni zbrojnym bojówkom;
10. przypomina, że popiera determinację Unii Europejskiej we wspieraniu Libanu w działaniach na rzecz restrukturyzacji gospodarczej; wzywa Radę i Komisję do kontynuowania starań zmierzających do wspierania restrukturyzacji oraz gospodarczej odbudowy Libanu, jak również do zacieśnienia współpracy ze społeczeństwem obywatelskim w tym kraju w celu promowania dalszej jego demokratyzacji;
11. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wysokiemu Przedstawicielowi ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, sekretarzowi generalnemu Ligi Państw Arabskich, wysłannikowi Kwartetu Bliskowschodniego, przewodniczącemu Euro-Śródziemnomorskiego Zgromadzenia Parlamentarnego, rządowi i parlamentowi Libanu, prezydentowi i rządowi Syrii oraz rządowi i parlamentowi Iranu.